

En psalm om Herden och herdarna med bön om god ledning.

Herre Jesus, Herde god, varsnar varje fara.
Fast vi risken ej förstod, vill han trofast vara.
Ulvens tänder bet och drog, men det var för oss han dog,
Herden som till synd blev gjord, tröstar och förbinder.

Fåren skingrades med hast, då när Herden slagits,
modlösa hans vänner brast, feqa snart de dragit.
Just så rädd om eget skinn kyrkoherden som blev min,
att han räknar med visst svinn uti fårahjorden.

Men vår Herde Jesus Krist slutar ej att leta
räknar fåren först och sist, ja, det ska du veta.
Stiger upp utur sin grav, söker dem som gav sig av,
uthålligt med käpp och stav, han de sina finner.

Kommer genom reglad dörr till en ynkelig skara,
som för bröstet slog sig förr, nu är skamsna bara.
Frid han skänker dem och tröst: ”Det ni löser, det är löst”.
Nycklarna behöver först dem som han förtror dem.

Rensa Herre Kyrkan din, orden icke skräder
svarta ulven som röcklin bär som fårakläder.
Riket aldrig skakas kan, men det andra blir till damm,
gläder både får och lamm, som är vilseledda.

Herre Jesus, Herde god, alltid vill jag beta
som ett får uti den hjord vilkas namn du veta.
Skydda mig nu i ditt hägn under både sol och regn
och till slut i tidens längd fullkomna ditt Rike.

GV 2019-05-11